

банитѣ камарки блѣщѣли голѣми кристали и красиво изработени чаши и сждове отъ блѣстящъ металъ. И сирене имало тамъ наредено.

Планинецътъ излѣзълъ прѣдъ входа на пещерата, изсвирилъ нѣколкократно съ уста и козитѣ му веднага се прибрали около него за да ги дои. Радостно тѣ скачали и чакали да имъ дойде редъ. Скоро сждоветѣ се напълнили съ сладко пѣнливо млѣко. Едно изсвирване пакъ и животнитѣ се разотишли на паша.

Виденото направило силно впечатление на скрития наблюдатель. Той е трѣбвало да се

вилъ въ всѣки сждъ опрѣдѣлена мѣра. Слѣдъ това, той изчистилъ грижливо едно мѣсто въ сръдата на пещерата и взелъ единъ сждъ въ ржка.

На младия туптѣло сърдцето. Трѣбвало е сега да стане чудото! Той искалъ и него да види и слѣдъ това съ бързи крачки да избѣга. Въ това напрѣгнато състояние той се забравилъ и силно разтворилъ двѣтѣ си очи.

Тъкмо въ тази минута работящиятъ планинецъ хвърлилъ изпитателенъ погледъ къмъ мѣстото, гдѣто се намиралъ мнимиятъ му приятелъ и видѣлъ двѣ жедни очи да блѣстятъ

сдържа съ сила, да не би нѣкакъ да се издаде отъ радостъ, когато *планинецътъ* дошълъ при него и започналъ да го приспива съ сладката си и тиха пѣсень.

И той се прѣсторилъ на заспалъ; ала щомъ планинецътъ започналъ да работи, той разтворилъ силно очи и наченалъ да го наблюдава, скритъ между трѣвата. Планинецътъ изредилъ всички полици, като събиралъ тия сждове, въ които имало най-много каймакъ. Послѣ взелъ малко сухи трѣви, стрилъ ги добръ и поста-

между трѣвата. Тогава го хваналъ страшенъ ядъ и той захвърлилъ сждътъ върху главата на неканения си гостъ.

„Ха! той значи ме е издалъ“, започналъ той да вика, „така ли ми се отплаща неблагодарникътъ?“ И втори, и трети сждъ залетялъ върху главата на прѣстѣпника, който е трѣбвало съ ржцѣ да чисти очитѣ си отъ лѣпкавия каймакъ за да намѣри изхода на пещерата. Планинецътъ все продължавалъ да хвърля пълни и празни сждове и викалъ: